

De ädla beréerna

”De bereanska judarna var mer ädla än de i Tessalonika, för de tog emot budskapet med stor iver och undersökte varje dag Skrifterna för att se om det Paulus sade var sant. Som ett resultat trodde många av dem, liksom också ett antal framstående grekiska kvinnor och många grekiska män.”
Apostlagärningarna 17:11,12

När vi går in i ett nytt år är det lämpligt att alla sanningssökande bibelstudenter påminns om vikten av att flitigt studera Guds ord. Bibeln är allmänt erkänd som den största boken genom tiderna. Dess långa historia sträcker sig tillbaka till början av jordens underbara skapelseverk och dess slutgiltiga förberedelse som hem för Guds jordiska skapelse. I dess sidor finns överväldigande bevis på dess betydelse och innebörd för mänskligheten. I århundraden har den accepterats av otaliga människor som det gudomligt inspirerade ordet från vår kärleksfulle himmelske Fader, universums store Gud.

Bibelns läror och rättfärdiga principer har skiljt den från alla andra böcker, och den förblir den a

standarden för sanning även i vår moderna värld. Dess huvudtema om förlossning och den mänskliga familjens slutliga återhämtning från syndens och dödens härjningar återfinns i dess olika böcker som skrevs av många författare under långa århundraden. Detta tjänar till att betona Bibelns gudomligt inspirerade harmoni och syfte. Vår uppmärksamhet dras därmed till de olika principerna för sanning, där varje inspirerad författare harmoniserar med dem som andra har skrivit, men i en annan tid och på en annan plats.

Guds heliga ord har kallats civilisationens fackla. Dess moraliska och etiska läror har påverkat människans sinnen att leva ett ädlare liv mer än någon annan bok. Den är en nästan outtömlig källa till inspirerande och tröstande budskap. Många har funnit Bibeln vara en källa till tröst i tider av sorg. Andra har funnit styrka att möta livets osäkra situationer, medan vissa vänder sig till dess många lärdomar för att finna trygghet.

Bibeln är framför allt kristendomens lärobok. Den avslöjar den himmelske Faderns underbara plan och syfte med skapelsen av hans mänskliga familj och dess frälsning. Detta budskap genomförs till en storslagen och slutgiltig avslutning som kommer att kulminera i den framtida förvaltningen av Kristi härliga rike med makt och auktoritet över hela jorden.

Detta, säger Bibeln i , är ”enligt en plan som gäller för alla tider”, som Gud ”har utformat för den smorde Jesus, vår Herre”. Efesierbrevet 3:11

Med hänsyn till Bibelns underbara författare och hans eviga syfte skrev psalmisten David: ”Himlarna förkunnar Guds härlighet, himlavalvet förkunnar hans händers verk. Dag efter dag talar de, natt efter natt visar de kunskap. De har ingen röst, de använder inga ord, inget ljud hörs från dem. Ändå går deras röst ut över hela jorden, deras ord till världens ändar. I himlen har Gud slagit upp ett tält för solen. Den är som en brudgum som kommer ut ur sin kammare, som en hjälte som gläder sig över att springa sin bana. Den går upp i ena änden av himlen och går sin bana till den andra; ingenting berövas dess värme. Herrens lag är fullkomlig och vederkvicker själen. Herrens stadgar är trovärdiga och gör de enfaldiga visa. Herrens bud är rätta och ger glädje åt hjärtat. Herrens befallningar är strålande och ger ljus åt ögonen. Herrens fruktan är ren och varar för evigt. Herrens domar är fasta, och alla är rättfärdiga. De är dyrbarare än guld, än mycket rent guld; de är sötare än honung, än honung från bikupan. Psaltaren 19:1-10

Tjänst för tron

När den tidiga kyrkan etablerades reste aposteln Paulus och hans följeslagare mycket för att tjäna sanningen till de kristna omvända. De hjälpte dessa nya bröder i Kristus att organisera församlingar för studier, tjänst och gemenskap. Genom Guds stora visdom och försyn har Lukas, historikern och författaren till Apostlagärningarna, dokumenterat många av dessa viktiga händelser. Apostlagärningarna 1:1,2; Lukas 1:1-4

Den kunskap om sanningen som Paulus och andra predikade förkunnade den himmelske Faderns plan och syfte för den slutgiltiga frälsningen och försoningen av hans syndasjuka och döende mänskliga familj. (Efesierbrevet 1:13; Kolosserbrevet 1:20; Titusbrevet 2:11). Sanningens Helige Ande öppnade också vägen för en liten flock av Kristi trogna efterföljare att sträva efter den himmelska kallelsen och att få en plats som en del av Kristi brud. Vi är således försäkrade: "Frukta inte, lilla flock, ty er Fader har behagat att ge er riket." Lukas 12:32

De som är trogna kommer att få privilegiet att dela med sin förhärligade Herre i hans himmelska rike och att sprida välsignelser till alla familjer på jorden. (1 Mos 22:16-18). Denna härliga ordning innebär också uppståndelse för alla som ligger i sina gravar – de

som omedvetet väntar på upprättandet av det ännu framtida riket under Kristi a styre. Joh 5:28,29; Apostlagärningarna 24:15; 1 Korinthierna 15:25,26

Konflikter längs vägen

Under apostlarnas omfattande resor för att sprida det glada budskapet om glädje, kom många nya kristna troende in i församlingen och fick uppskattning för sanningen och gemenskapen med Herrens folk. Men fördomar och konflikter uppstod ofta och följde Paulus och hans följeslagare vart de än gick. Det fanns friktion mellan dem som starkt höll fast vid de välbekanta lärorna i den judiska lagen och dem som undervisade om de nya lärorna om Kristus Jesus. I de flesta fall var det många som hörde dessa läror för första gången.

Strax före vår utvalda skriftställe hade Paulus och Silas flykt på natten för att resa från Tessalonika till Berea. (Apostlagärningarna 17:10). När de anlände blev de välsignade av det mottagande de fick i den lokala synagogan. De blev mycket imponerade av brödernas stora intresse och andliga tillväxt i deras studier av Guds ord, och de noterade att detta gjorde dem "mer ädla" än de som tillhörde församlingen i Tessalonika.

En beundransvärd egenskap

Ordet "ädla", som det används i detta sammanhang, pekar på den beundransvärda egenskapen hos sinnet och karaktären som bröderna i Kristus i Berea visade när de forskade i Skrifterna. Det var uppenbarligen deras önskan att göra sanningens lära och undervisning till sin egen. En förbättrad tolkning av denna skrift utvidgar tanken om ädelhet, och har återgivits så i andra bibelöversättningar. Som jämförelse läser vi: "Dessa var mer ädla än de i Tessalonika, för de tog emot ordet med stor iver och granskade dagligen Skrifterna för att se om dessa saker var så. Därför trodde många av dem, tillsammans med ett antal framstående grekiska kvinnor och män." (Apostlagärningarna 17:11,12). Således betonas den önskan som dessa bröder hade, inte bara att dagligen undersöka Skrifterna, utan också att sträva efter att granska och pröva dem noggrant och med "stor iver".

Paulus och Petrus vittnesbörd

Paulus förmanade bröderna i församlingen i Tessalonika: "Pröva allt och behåll det som är gott." (1 Tessalonikerbrevet 5:21). När aposteln skrev till sin älskade broder Timoteus uppmuntrade han honom: "Sträva efter att visa dig godkänd inför Gud, en arbetare som inte behöver skämmas, som rätt

delar [hanterar] sanningens ord.” (2 Timoteus 2:15). Senare förmanade han: ”Fortsätt i det du har lärt dig och blivit övertygad om, eftersom du vet av vem du har fått din undervisning, och eftersom du sedan barndomen har känt de heliga skrifterna, som kan göra dig vis till frälsning genom tron på Kristus Jesus. All skrift, som är gudomligt inspirerad, är verkligen nyttig för undervisning, för övertygelse, för korrigerande, för den disciplin som är i rättfärdighet, så att Guds människa må bli fullkomlig, fullt utrustad för varje gott verk.” 2 Timoteus 3:14-17

I sitt första brev uppmanade aposteln Petrus på liknande sätt: ”Eftersom var och en har fått en gåva, så tjänar med den varandra, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd. Om någon talar, så låt det vara som Guds ord; om någon tjänar, så låt det vara med den kraft som Gud ger, så att Gud i allt må bli förhärligad genom Jesus Kristus, till vilken äran och makten tillhör i evigheters evigheter. Amen.” 1 Petrus 4:10,11

När de har tagits emot med rätt hjärtats inställning, har apostlarna Paulus, Petrus och andras förmaningar och uppmuntran bidragit till att utveckla en kristuslik anda hos alla som följer i Herrens fotspår sedan pingstdagen. Detta innefattar att de är goda förvaltare av sanningen, vilket är en viktig lärdom för alla kristna att ta efter. Detta gäller särskilt nu för dem

som lever under de sista åren av denna ”nuvarande onda värld”. Galaterbrevet 1:4

Till minne av dessa saker

De underbara ord som Petrus skrev för nästan två tusen år sedan fortsätter att vara en välsignelse för oss som Kristi efterföljare. Han förkunnade: ”Jag kommer alltid att påminna er om dessa saker – även om ni redan känner till dem och står fast i den sanning som ni har lärt er. Och det är bara rätt att jag fortsätter att påminna er så länge jag lever. För vår Herre Jesus Kristus har visat mig att jag snart måste lämna detta jordiska liv, så jag kommer att arbeta hårt för att se till att ni alltid minns dessa saker efter att jag har gått bort. 2 Petrus 1:12-15

Aposteln talade ständigt de sanningens ord som han hade fått från vår Herre Jesus under sin jordiska tjänst. ”Vi har inte följt listigt uttänkta fabler när vi har förkunnat er vår Herre Jesus Kristi kraft och ankomst [grekiska: närvaro], utan vi var ögonvittnen till hans majestät. Ty han fick ära och härlighet av Gud Fadern, när en röst kom till honom från den högsta härligheten: ”Detta är min älskade Son, i vilken jag har funnit behag.” Och denna röst från himlen hörde vi, när vi var med honom på det heliga berget.” 2 Petrus 1:16-18

Petrus betonade vidare att vi tar emot sanningen genom den Helige Ande, Guds kraft och inflytande. Vi har ännu större förtroende för det budskap som profeterna förkunnade. Ni måste vara mycket uppmärksamma på vad de skrev, för deras ord är som en lampa som lyser på en mörk plats – tills Dagningen gryr och Kristus, morgonstjärnan, lyser i era hjärtan. Framför allt måste ni inse att ingen profetia i Skriften någonsin kom från profetens egen förståelse eller från mänskligt initiativ. Nej, dessa profeter drevs av den Helige Ande och talade från Gud.” 2 Petrus 1:19-21

I sitt första brev gjorde Petrus klart att de ord han talade var riktade till dem som hade ägnat sina liv helt åt Gud: ”För att er tro, som är mycket dyrbarare än förgängligt guld, som prövas i eld, skall visa sig vara till pris, ära och härlighet när Jesus Kristus uppenbaras [avslöjas]: Honom som ni älskar utan att ha sett honom, och i vilken ni, fastän ni nu inte ser honom, tror och gläder er med en utesäglig och härlig glädje, när ni får er tros mål [resultat eller utfall], nämligen era själars frälsning.” 1 Petrus 1:7-9

Dessa sanningens ord hade inte uppenbarats för någon annan, varken för de gamla profeterna eller ens för änglarna. Han förklarade: ”Om denna frälsning har profeterna frågat och forskat noggrant, de som profeterade om den nåd som skulle komma

till er. De forskade om vad eller vilken tid Kristi Ande, som var i dem, betydde, när den i förväg vittnade om Kristi lidanden och den härlighet som skulle följa. För dem blev det uppenbarast att de inte för sig själva utan för oss tjänade det som nu förkunnas för er av dem som har predikat evangeliet för er med den Helige Ande som har sänts ned från himlen, och som änglarna önskar få se in i. Därför, omgjorda era sinnen, var nyktra och hoppas till slutet på den nåd som skall komma er till del vid Jesu Kristi uppenbarelse." 1 Petrus 1:10-13

Visdom från ovan

Jakobs brev anses vara ett av de tidigaste skrifterna i Nya testamentet. Det representerar de läror som först gavs till de judar som hade konverterat till kristendomen strax efter att vår Herre Jesu jordiska tjänst hade avslutats. Jakob betonar: "All god gåva och all fullkomlig gåva kommer från ovan, från ljusets Fader, hos vilken det inte finns någon förändring eller skugga av vändning." Jakob 1:17

Den himmelske Fadern är källan till all sanning, och genom sin Helige Ande ger han sitt folk förståelse. "Av sin egen vilja har han fött oss med det eviga ordet om sanningen, för att vi skulle vara en slags förstlingsfrukt bland hans skapelser. Därför, mina

älskade bröder, låt var och en vara snabb att höra, långsam att tala, långsam till vrede.” Jakob 1:18,19

När det gäller Guds underbara försyn mot sitt folk pekade Jakob också på betydelsen av att Guds visdom alltid är ren och helig. ”Den visdom som kommer från ovan är först och främst ren, sedan fredlig, mild och lätt att ta emot, full av barmhärtighet och goda frukter, utan partiskhet och utan hyckleri. Och rättfärdighetens frukt sås i fred av dem som stiftar fred.” Jakob 3:17,18

I de föregående verserna riktas vår uppmärksamhet mot det faktum att himmelsk visdom verkar i harmoni med den gudomliga karaktären. Även om den visdom som kommer från ovan är fredlig, satte aposteln inte dess betydelse före renhet. Sann visdom är endast fredlig när den är förenlig med helighet och renhet. Den kan endast vara i fred med det som är heligt. Mildhet följer då renhet och är fredlig när den helgas av sanningen. Himmelsk visdom gläder sig då åt att vara ”full av barmhärtighet”, och ”goda frukter” utvecklas i hjärtat hos dem som har blivit upplysta av visheten från ovan.

Sanningens ljus

Profeten Jesaja talar om ljuset och dess relation till livet och sanningen. När han presenterar det

gudomliga syftet skriver han: "Jag skall föra de blinda på en väg som de inte känner, jag skall leda dem på stigar som de inte känner. Jag skall göra mörkret till ljus framför dem och det krokiga till rakt. Detta skall jag göra för dem och inte överge dem." "För Sions skull skall jag inte tuga, och för Jerusalems skull skall jag inte vila, förrän dess rättfärdighet går fram som ljushet och dess frälsning som en brinnande lampa." Jesaja 42:16; 62:1

Många andra skriftställen riktar också vår uppmärksamhet mot den speciella gåvan av ljus. "Hos dig är livets källa, i ditt ljus ser vi ljus." "Saligt är det folk som känner glädjens ljud, de skall vandra, o Herre, i ditt ansiktes ljus." "Ditt ord är en lampa för mina fötter och ett ljus på min stig." "De rättfärdigas väg är som det lysande ljuset, som lyser mer och mer till den fullkomliga dagen." Psaltaren 36:9; 89:15; 119:105; Ordspråksboken 4:18

Som en vägledning och andlig perspektiv för Kristi efterföljare läser vi: "Ingen tänder en lampa och gömmer den eller ställer den under en korg. Istället placeras en lampa på ett stativ, där dess ljus kan ses av alla som kommer in i huset. Ditt öga är som en lampa som ger ljus åt din kropp. När ditt öga är friskt, är hela din kropp fylld av ljus. Men när det är sjukt, är din kropp fylld av mörker. Se till att det ljus du tror att du har inte i själva verket är mörker. Om du är fylld

av ljus, utan mörka hörn, kommer hela ditt liv att stråla, som om en strålkastare fyllde dig med ljus.”
Lukas 11:33-36

Meditera över Guds ord

Meditation är ett kännetecken för den kristna karaktären hos dem som strävar efter att vandra i vår kärleksfulle himmelske Faders vägar och som håller sig till hans ord. Århundraden innan Jesus föddes skrev psalmisten: ”Dina bud är min glädje. Dina vittnesbörd är rättfärdiga för evigt; ge mig förståelse så att jag kan leva. Jag ropade av hela mitt hjärta; svara mig, o Herre! Jag ska följa dina stadgar. Jag ropade till dig; rädda mig, så ska jag hålla dina vittnesbörd. Jag står upp före dagningen och ropar om hjälp; jag väntar på dina ord. Mina ögon väntar på nattvakten, så att jag kan meditera över ditt ord.”
Psaltaren 119:143-148

Psalmisten sade vidare: ”Salig är den man som inte vandrar i ogudaktigas råd, inte står på syndares väg, inte sitter i hänfulla människors sällskap. Han har sin glädje i Herrens lag och mediterar över hans lag dag och natt. Han är som ett träd planterat vid vattenbäckar, som bär frukt i sin säsong, och vars blad inte vissnar. Allt han gör lyckas.” Psaltaren 1:1-3

I sitt brev till de hebreiska bröderna skrev aposteln Paulus: "Ty Guds ord är levande och verksamt och skarpare än något tveeggat svärd, och det tränger igenom till själens och andens skiljelinje, till både leder och märg, och det kan döma hjärtats tankar och avsikter. Och det finns inget skapat som är dolt för hans blick, utan allt är öppet och blottlagt för hans ögon, som vi har att göra med. Eftersom vi har en stor överstepräst som har passerat genom himlarna, Jesus, Guds Son, låt oss då hålla fast vid vår bekännelse." Hebreerbrevet 4:12-14

Jesu vittnesbörd

Jesus klargjorde att han hade sänts för att utföra den himmelske Faderns vilja och avsikt, inte sin egen. Hans ödmjuka ord finns nedtecknade i Johannesevangeliet, där vi läser: "Jag kan inte göra något av mig själv. Jag dömer som Gud säger mig. Därför är min dom rättvis, eftersom jag utför den som har sänt mig vilja, inte min egen vilja. Om jag skulle vittna för min egen räkning, skulle mitt vittnesbörd inte vara giltigt. Men någon annan vittnar också om mig, och jag försäkrar er att allt han säger om mig är sant." Johannes 5:30-32

När Jesus sa: "Någon annan vittnar också om mig", pekade han på Johannes Döparen. Han var Kristi förelöpare och hade berett vägen för hans tjänst. "Ni

sände faktiskt utredare för att lyssna på Johannes Döparen, och hans vittnesbörd om mig var sant. Naturligtvis behöver jag inga mänskliga vittnen, men jag säger detta för att ni ska bli frälsta. Johannes var som en brinnande och lysande lampa, och ni var en tid entusiastiska över hans budskap. Men jag har ett större vittne än Johannes – mina läror och mina underverk. Fadern gav mig dessa gärningar att utföra, och de bevisar att han har sänt mig. Och Fadern som har sänt mig har själv vittnat om mig. ... Ni studerar Skrifterna flitigt eftersom ni tror att ni har evigt liv i dem. Det är just dessa Skrifter som vittnar om mig. Johannes 5:33-37,39

Arvet från bereanerna

Aposteln Paulus iakttagelse att församlingsmedlemmarna i staden Berea var ädla bibelstudenter är en positiv lärdom som alla Herrens folk bör ha i åtanke. Dessa bröder trodde uppriktigt på Guds ofelbara ord och betonade att det är den enda sanna källan till förståelse. De uppskattade djupt dess värde och betydelse som ett "så säger Herren" för det slutgiltiga beviset för det de trodde på.

Om vi återigen citerar vår inledande text, från en annan översättning, läser vi följande om arvet från bröderna i Berea: "Dessa judar var mer välvilliga och ädla än de i Tessalonika, för de var helt redo och

accepterade och välkomnade budskapet om att genom Kristus uppnå evig frälsning i Guds rike med öppenhet och iver, och de forskade och granskade Skrifterna dagligen för att se om detta var sant. Många av dem blev därför troende, tillsammans med inte så få framstående greker, både kvinnor och män.” Apostlagärningarna 17:11,12